

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) 2022/1190**av 6. juli 2022****om endring av forordning (EU) 2018/1862 med hensyn til registrering av informasjonsmeldinger i Schengen-informasjonsystemet (SIS) om tredjelandsborgere i Unionens interesse**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 88 nr. 2 bokstav a),

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

etter den ordinære regelverksprosedyren⁽¹⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Schengen-informasjonsystemet (SIS) utgjør et viktig verktøy for å opprettholde et høyt sikkerhetsnivå på Unionens område for frihet, sikkerhet og rettferdighet ved å støtte det operative samarbeidet mellom nasjonale kompetente myndigheter, særlig grensevakter, politi, tollmyndigheter, utlendingsmyndigheter og myndigheter med ansvar for å forebygge, avsløre, etterforske eller straffeforfølge straffbare forhold eller iverksette strafferettslige sanksjoner. Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1862⁽²⁾ utgjør det rettslige grunnlaget for SIS når det gjelder saker som omfattes av tredje del avdeling V kapittel 4 og 5 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV).
- 2) SIS-meldinger inneholder informasjon om en bestemt person eller gjenstand, samt instruksjoner til myndighetene om hva de skal gjøre når den aktuelle personen eller gjenstanden er blitt lokalisert. Meldinger om personer og gjenstander som er registrert i SIS, gjøres tilgjengelige i sanntid direkte for alle sluttbrukere av vedkommende nasjonale myndigheter i medlemsstatene som er autorisert til å søke i SIS i henhold til forordning (EU) 2018/1862. Den europeiske unions byrå for politisamarbeid (Europol), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/794⁽³⁾, nasjonale medlemmer av Den europeiske unions byrå for strafferettslig samarbeid (Eurojust), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1727⁽⁴⁾, og de europeiske grense- og kystvaktgruppene, opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1896⁽⁵⁾, har også fullmakt til å få tilgang til og søke etter opplysninger i SIS i henhold til sine respektive mandater og i samsvar med forordning (EU) 2018/1862.

⁽¹⁾ Europaparlamentets holdning av 8. juni 2022 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 27. juni 2022.

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1862 av 28. november 2018 om opprettelse, drift og bruk av Schengen-informasjonsystemet (SIS) innenfor politisamarbeid og strafferettslig samarbeid, om endring og oppheving av rådsbeslutning 2007/533/JIS og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1986/2006 og kommisjonsbeslutning 2010/261/EU (EUT L 312 av 7.12.2018, s. 56).

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/794 av 11. mai 2016 om Den europeiske unions byrå for politisamarbeid (Europol) og om erstatning og oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/371/JIS, 2009/934/JIS, 2009/935/JIS, 2009/936/JIS og 2009/968/JIS (EUT L 135 av 24.5.2016, s. 53).

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1727 av 14. november 2018 om Den europeiske unions byrå for strafferettslig samarbeid (Eurojust) og om erstatning og oppheving av rådsbeslutning 2002/187/JIS (EUT L 295 av 21.11.2018, s. 138).

⁽⁵⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1896 av 13. november 2019 om Den europeiske grense- og kystvakten og om oppheving av forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (EUT L 295 av 14.11.2019, s. 1).

- 3) Europol spiller en viktig rolle i kampen mot alvorlig kriminalitet og terrorisme ved å levere analyser og trusselvurderinger til støtte for etterforskninger som foretas av kompetente nasjonale myndigheter. Europol utfører denne rollen også ved hjelp av SIS og ved utveksling med medlemsstatene av supplerende opplysninger om SIS-meldinger. Kampen mot alvorlig kriminalitet og terrorisme bør samordnes kontinuerlig mellom medlemsstatene når det gjelder behandling av opplysninger og registrering av meldinger i SIS.
- 4) Gitt den globale karakteren av alvorlig kriminalitet og terrorisme, er opplysningene tredjeland og internasjonale organisasjoner får om personer som har begått eller mistenkes for alvorlig kriminalitet og terrorisme, stadig mer relevante for Unionens indre sikkerhet. En del av disse opplysningene, særlig dersom den berørte personen er en tredjelandsborger, deles bare med Europol, som behandler informasjonen og deler resultatet av analysene med medlemsstatene.
- 5) Det operative behovet for å gjøre verifisert informasjon gitt av et tredjeland tilgjengelig for medarbeidere i frontlinjen, særlig for grensevakter og politiet, er allment anerkjent. Imidlertid har de relevante sluttbrukerne i medlemsstatene ikke alltid tilgang til denne verdifulle informasjonen, blant annet fordi medlemsstatene på grunn av nasjonal rett ikke alltid er i stand til å registrere meldinger i SIS på grunnlag av slike opplysninger.
- 6) For å tette hullet i utvekslingen av opplysninger om alvorlig kriminalitet og terrorisme, særlig om utenlandske terrorkrigere, der overvåking av deres bevegelser er av avgjørende betydning, er det nødvendig å sikre at medlemsstatene etter forslag fra Europol er i stand til å registrere meldinger i SIS om tredjelandsborgere i Unionens interesse, for å gjøre disse opplysningene fra tredjestater og internasjonale organisasjoner tilgjengelige, direkte og i sanntid, for medarbeidere ved frontlinjen i medlemsstatene.
- 7) For dette formålet bør det opprettes en særskilt kategori i SIS av informasjonsmeldinger om tredjelandsborgere i Unionens interesse («informasjonsmeldinger»). Slike informasjonsmeldinger om tredjelandsborgere i Unionens interesse bør registreres i SIS av medlemsstatene etter deres skjønn og med forbehold for deres verifisering og analyse av Europolis forslag, for å informere sluttbrukere som foretar et søk i SIS om at den berørte personen er mistenkt for å være involvert i en straffbar handling som hører inn under Europolis kompetanse, og for at medlemsstatene og Europol skal få bekreftelse på at personen som er gjenstand for informasjonsmeldingen, er lokalisert, og for å få ytterligere opplysninger i samsvar med forordning (EU) 2018/1862, som endret ved denne forordningen.
- 8) For at medlemsstaten som Europol foreslo skulle registrere en informasjonsmelding, skal kunne vurdere om en bestemt sak er tilstrekkelig, relevant og viktig nok til å berettigede at denne informasjonsmeldingen registreres i SIS, og for å bekrefte at informasjonskilden er pålitelig og at opplysningene om den berørte personen er nøyaktige, bør Europol dele alle opplysningene de har om saken, med unntak av opplysninger som tydelig er innhentet ved åpenbare brudd på menneskerettighetene. Europol bør særlig utveksle resultatene av krysskontrollen av opplysningene mot sine databaser, opplysninger om nøyaktigheten og påliteligheten av opplysningene og sin analyse av om det er tilstrekkelig grunnlag for å anse at den berørte personen har begått, deltatt i eller har til hensikt å begå en straffbar handling som hører inn under Europolis kompetanse.

- 9) For å sikre at SIS-opplysningene er lovlige, fullstendige og nøyaktige, bør Europol uten opphold underrette medlemsstatene dersom de har relevante tilleggsopplysninger eller endrede opplysninger i forbindelse med sitt forslag om å registrere en informasjonsmelding i SIS eller bevis som tyder på at opplysningene som forslaget gjelder, er faktisk sett feil eller er blitt lagret ulovlig. Europol bør også uten opphold oversende den innmeldende medlemsstaten ytterligere eller endrede opplysninger i forbindelse med en informasjonsmelding som ble registrert i SIS etter forslag fra Europol, for å gjøre det mulig for den innmeldende medlemsstaten å fullføre eller endre informasjonsmeldingen. Europol bør særlig treffe tiltak dersom de får kjennskap til at opplysningene som er mottatt fra myndighetene i en tredjestat eller fra en internasjonal organisasjon var uriktige eller ble oversendt Europol av rettsstridige årsaker, for eksempel dersom opplysningene om personen ble delt av politiske grunner.
- 10) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/794 og (EU) 2018/1725⁽⁶⁾ bør gjelde for Europols behandling av personopplysninger når de utfører sine oppgaver i henhold til denne forordningen.
- 11) Forberedelsene til innføring av informasjonsmeldinger bør ikke ha noen innvirkning på bruken av SIS.
- 12) Ettersom målet for denne forordningen, som er å opprette og regulere en særskilt kategori av meldinger som registreres i SIS av medlemsstatene etter forslag fra Europol i Unionens interesse for å utveksle informasjon om personer som er innblandet i alvorlig kriminalitet eller i terrorisme, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene, men i stedet på grunn av dets natur bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 13) Denne forordningen er fullt ut forenlig med de grunnleggende rettighetene og prinsippene som er nedfelt i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter («pakten») og i TEU. Denne forordningen respekterer særlig fullt ut vernet av personopplysninger i samsvar med artikkel 16 i TEUV, artikkel 8 i pakten og gjeldende regler om vern av personopplysninger. Denne forordningen søker også å sikre et trygt miljø for alle personer som oppholder seg på Unionens territorium.
- 14) I samsvar med artikkel 1 og 2 i protokoll nr. 22 om Danmarks stilling, vedlagt TEU og TEUV, deltar Danmark ikke i vedtakelsen av denne forordningen, og er ikke bundet av den eller underlagt anvendelsen. Ettersom denne forordningen bygger på Schengen-regelverket, skal Danmark, i samsvar med artikkel 4 i protokollen, innen en frist på seks måneder etter at Rådet har truffet avgjørelse om denne forordningen, gjøre vedtak om hvorvidt den skal gjennomføres i landets nasjonale lovgivning.
- 15) Irland deltar i denne forordningen i samsvar med artikkel 5 nr. 1 i protokoll nr. 19 om Schengen-regelverket innlemmet i Den europeiske union, vedlagt TEU og TEUV, artikkel 6 nr. 2 i rådsbeslutning 2002/192/EF⁽⁷⁾ og Rådets gjennomføringsbeslutning (EU) 2020/1745⁽⁸⁾.

⁽⁶⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725 av 23. oktober 2018 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger i Unionens institusjoner, organer, kontorer og byråer og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av forordning (EF) nr. 45/2001 og beslutning nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 av 21.11.2018, s. 39).

⁽⁷⁾ Rådsbeslutning 2002/192/EF av 28. februar 2002 om begjæring fra Irland om å delta i noen av bestemmelsene i Schengen-regelverket (EFT L 64 av 7.3.2002, s. 20).

⁽⁸⁾ Rådets gjennomføringsbeslutning (EU) 2020/1745 av 18. november 2020 om iverksettelse av Schengen-regelverkets bestemmelser om vern av personopplysninger og om midlertidig iverksettelse av visse deler av Schengen-regelverket i Irland (EUT L 393 av 23.11.2020, s. 3).

- 16) Når det gjelder Island og Norge, utgjør denne forordningen, i henhold til avtalen inngått av Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om sistnevnte tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket⁽⁹⁾, en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som faller inn under området nevnt i artikkel 1 bokstav G i rådsbeslutning 1999/437/EF⁽¹⁰⁾.
- 17) Når det gjelder Sveits, utgjør denne forordningen, i henhold til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket⁽¹¹⁾, en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som faller inn under området nevnt i artikkel 1 bokstav G i beslutning 1999/437/EF, sammenholdt med artikkel 3 i rådsbeslutning 2008/149/JIS⁽¹²⁾.
- 18) Når det gjelder Liechtenstein, utgjør denne forordningen, i henhold til protokollen undertegnet mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltrædelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket⁽¹³⁾, en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som faller inn under området nevnt i artikkel 1 bokstav G i beslutning 1999/437/EF, sammenholdt med artikkel 3 i rådsbeslutning 2011/349/EU⁽¹⁴⁾.
- 19) Når det gjelder Bulgaria og Romania, utgjør denne forordningen en rettsakt som bygger på eller har tilknytning til Schengen-regelverket som definert i artikkel 4 nr. 2 i tiltrædelsesakten av 2005, sammenholdt med rådsbeslutning 2010/365/EU⁽¹⁵⁾ og (EU) 2018/934⁽¹⁶⁾.
- 20) Når det gjelder Kroatia, utgjør denne forordningen en rettsakt som bygger på eller har tilknytning til Schengen-regelverket som definert i artikkel 4 nr. 2 i tiltrædelsesakten av 2011, sammenholdt med rådsbeslutning (EU) 2017/733⁽¹⁷⁾.
- 21) Når det gjelder Kypros, utgjør denne forordningen en rettsakt som bygger på eller har tilknytning til Schengen-regelverket som definert i artikkel 3 nr. 2 i tiltrædelsesakten av 2003.
- 22) EUs datatilsyn er blitt rådspurt i samsvar med artikkel 41 nr. 2 i forordning (EU) 2018/1725.
- 23) Forordning (EU) 2018/1862 bør derfor endres.

⁽⁹⁾ EFT L 176 av 10.7.1999, s. 36.

⁽¹⁰⁾ Rådsbeslutning 1999/437/EF av 17. mai 1999 om visse gjennomføringsbestemmelser til avtalen inngått mellom Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om de sistnevnte statenes tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket (EFT L 176 av 10.7.1999, s. 31).

⁽¹¹⁾ EUT L 53 av 27.2.2008, s. 52.

⁽¹²⁾ Rådsbeslutning 2008/149/JIS av 28. januar 2008 om inngåelse på vegne av Den europeiske union av avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket (EUT L 53 av 27.2.2008, s. 50).

⁽¹³⁾ EUT L 160 av 18.6.2011, s. 21.

⁽¹⁴⁾ Rådsbeslutning 2011/349/EU av 7. mars 2011 om inngåelse på vegne av Den europeiske union av protokollen undertegnet mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltrædelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, med henblikk på strafferettslig samarbeid og politisamarbeid (EUT L 160 av 18.6.2011, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Rådsbeslutning 2010/365/EU av 29. juni 2010 om iverksettelse i Republikken Bulgaria og Romania av bestemmelsene i Schengen-regelverket knyttet til Schengen-informasjonssystemet (EUT L 166 av 1.7.2010, s. 17).

⁽¹⁶⁾ Rådsbeslutning (EU) 2018/934 av 25. juni 2018 om iverksettelse i Republikken Bulgaria og Romania av de gjenværende bestemmelsene i Schengen-regelverket knyttet til Schengen-informasjonssystemet (EUT L 165 av 2.7.2018, s. 37).

⁽¹⁷⁾ Rådsbeslutning (EU) 2017/733 av 25. april 2017 om iverksettelse i Republikken Kroatia av bestemmelsene i Schengen-regelverket knyttet til Schengen-informasjonssystemet (EUT L 108 av 26.4.2017, s. 31).

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

I forordning (EU) 2018/1862 gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 3 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 8 skal lyde:

«8) «flagg» et merke som suspenderer gyldigheten av en melding på nasjonalt plan, og som kan tilføyes meldinger om pågrepelse, meldinger om savnede og sårbare personer, meldinger om diskre kontroll, undersøkelseskontroll og målrettet kontroll, samt informasjonsmeldinger.»

b) Nytt nummer skal lyde:

«22) «tredjelandsborger» enhver person som ikke er unionsborger i henhold til artikkel 20 nr. 1 i TEUV, med unntak av personer som omfattes av retten til fri bevegelighet i Unionen i samsvar med direktiv 2004/38/EF eller i samsvar med en avtale mellom Unionen, eller Unionen og dens medlemsstater, på den ene siden og et tredjeland på den andre siden.»

2) I artikkel 20 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Uten at det berører artikkel 8 nr. 1 eller bestemmelsene i denne forordningen om lagring av utfyllende opplysninger, skal SIS bare inneholde de kategorier opplysninger som meldes inn av hver medlemsstat, og som kreves for formålene i artikkel 26, 32, 34, 36, 37a, 38 og 40.»

b) I nr. 2 skal bokstav b) lyde:

«b) opplysninger om gjenstander omhandlet i artikkel 26, 32, 34, 36, 37a og 38.»

3) I artikkel 24 skal nr. 1 lyde:

«1. Dersom en medlemsstat anser at det å iverksette en melding som er registrert i samsvar med artikkel 26, 32, 36 eller 37a er i strid med medlemsstatens nasjonale rett, internasjonale forpliktelser eller grunnleggende nasjonale interesser, kan den kreve at meldingen flagges slik at tiltak som skal treffes på grunnlag av meldingen, ikke vil bli truffet på dens territorium. Flagget skal legges til av Sirene-kontoret i den innmeldende medlemsstaten.»

4) Nytt kapittel skal lyde:

«KAPITTEL IXa

Informasjonsmeldinger om tredjelandsborgere i Unionens interesse

Artikkel 37a

Formål og vilkår for registrering av meldinger

1. Medlemsstatene kan registrere informasjonsmeldinger om tredjelandsborgere i Unionens interesse («informasjonsmeldinger») i SIS, som nevnt i artikkel 4 nr. 1 bokstav t) i forordning (EU) 2016/794, etter forslag fra Europol om å registrere en informasjonsmelding på grunnlag av opplysninger mottatt fra myndighetene i tredjestater eller internasjonale organisasjoner. Europol skal underrette sin personvernansvarlige dersom Europol kommer med et slikt forslag.

2. Informasjonsmeldinger skal registreres i SIS for å informere sluttbrukere som søker i SIS, om at tredjelandsborgere mistenkes å være delaktige i terrorhandlinger eller annen alvorlig kriminalitet som er oppført i vedlegg I til forordning (EU) 2016/794, slik at brukerne kan få tak i opplysningene som er fastsatt i artikkel 37b i denne forordningen.

3. Europol skal bare foreslå at informasjonsmeldinger registreres i SIS i følgende tilfeller, og under forutsetning av at Europol har verifisert at vilkårene i nr. 4 er oppfylt:

- a) Dersom det er faktiske indikasjoner på at en person har til hensikt å begå eller begår noen av lovbruddene nevnt i nr. 2.
- b) Dersom en samlet vurdering av en person, særlig på grunnlag av tidligere straffbare handlinger, gir grunn til å tro at vedkommende kan begå et lovbrudd som nevnt i nr. 2.

4. Europol skal foreslå at informasjonsmeldinger registreres i SIS bare etter at Europol har fastslått at informasjonsmeldingen er nødvendig og berettiget, ved å sikre at begge følgende vilkår er oppfylt:

- a) En analyse av opplysningene gitt i samsvar med artikkel 17 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) 2016/794 bekreftet påliteligheten av informasjonskilden og nøyaktigheten av opplysningene om den berørte personen, slik at Europol om nødvendig, etter å ha gjennomført ytterligere utveksling av opplysninger med dataleverandøren i samsvar med artikkel 25 i forordning (EU) 2016/794, kan fastslå at minst ett av tilfellene nevnt i nr. 3 får anvendelse.
- b) Et søk i SIS, utført i samsvar med artikkel 48 i denne forordningen, viste ikke noen melding om den berørte personen.

5. Europol skal gjøre tilgjengelig for medlemsstatene de opplysningene Europol har om den aktuelle saken og resultatene av vurderingen nevnt i nr. 3 og 4, og foreslå at en eller flere medlemsstater registrerer en informasjonsmelding i SIS.

Dersom Europol har relevante tilleggsopplysninger eller endrede opplysninger i forbindelse med sitt forslag om å legge inn en informasjonsmelding, eller dersom Europol har bevis som tyder på at opplysningene som er inkludert i forslaget om å registrere en informasjonsmelding, er faktisk sett feil eller er blitt lagret ulovlig, skal Europol underrette medlemsstatene uten opphold.

6. Europols forslag om å registrere informasjonsmeldinger skal verifiseres og analyseres av medlemsstaten som Europol foreslo skulle registrere slike meldinger. Slike informasjonsmeldinger skal registreres i SIS etter medlemsstatens eget skjønn.

7. Dersom informasjonsmeldinger registreres i SIS i samsvar med denne artikkelen, skal den innmeldende medlemsstaten underrette de andre medlemsstatene og Europol om denne registreringen gjennom utveksling av supplerende opplysninger.

8. Dersom medlemsstatene beslutter å ikke registrere informasjonsmeldingen etter Europols forslag, og dersom de respektive vilkårene er oppfylt, kan de beslutte å registrere en annen type melding om samme person.

9. Medlemsstatene skal underrette de andre medlemsstatene og Europol om resultatet av verifisering og analysen av opplysningene i Europols forslag, som nevnt i nr. 6, og om hvorvidt opplysninger er registrert i SIS, innen 12 måneder etter at Europol har foreslått å registrere en informasjonsmelding.

Med henblikk på første ledd skal medlemsstatene innføre en periodisk rapporteringsordning.

10. Dersom Europol har relevante tilleggsopplysninger eller endrede opplysninger i forbindelse med en informasjonsmelding, skal Europol uten opphold, gjennom utveksling av supplerende opplysninger, oversende disse opplysningene til den innmeldende medlemsstaten for å gjøre denne i stand til å fullføre, endre eller slette informasjonsmeldingen.

11. Dersom Europol har bevis som tyder på at opplysninger som er registrert i SIS i samsvar med nr. 1, er faktisk feilaktige eller er blitt lagret ulovlig, skal Europol gjennom utveksling av supplerende opplysninger underrette den innmeldende medlemsstaten så snart som mulig og senest to virkedager etter at Europol har fått kjennskap til disse bevisene. Den innmeldende medlemsstaten skal kontrollere opplysningene og om nødvendig uten opphold korrigere eller slette de aktuelle opplysningene.

12. Dersom det er klare indikasjoner på at gjenstandene nevnt i artikkel 38 nr. 2 bokstav a), b), c), e), g), h), j) og k) eller andre betalingsmidler enn kontanter er knyttet til en person som er gjenstand for en informasjonsmelding i henhold til nr. 1 i denne artikkelen, kan det registreres meldinger om disse gjenstandene for å lokalisere personen. I slike tilfeller skal det opprettes en kobling mellom informasjonsmeldingen og meldingen om gjenstanden i samsvar med artikkel 63.

13. Medlemsstatene skal innføre de nødvendige framgangsmåtene for å registrere, ajourføre og slette slike informasjonsmeldinger i SIS i samsvar med denne forordningen.

14. Europol skal føre oversikt over sine forslag om registrering av informasjonsmeldinger i SIS i henhold til denne artikkelen og rapportere til medlemsstatene hver sjette måned om informasjonsmeldingene som er registrert i SIS, og om tilfellene der medlemsstatene ikke registrerte informasjonsmeldingene.

15. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette og utarbeide regler som er nødvendige for å registrere, oppdatere, slette og søke i opplysningene nevnt i nr. 11 i denne artikkelen. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 76 nr. 2.

Artikkel 37b

Tiltak på grunnlag av en informasjonsmelding

1. Dersom det foreligger et treff på en informasjonsmelding, skal den utførende medlemsstaten samle inn og meddele den innmeldende medlemsstaten alle eller noen av følgende opplysninger:

- a) Det faktum at den personen som er gjenstand for en informasjonsmelding, er lokalisert.
- b) Sted, tidspunkt og begrunnelse for kontrollen.
- c) Reiserute og bestemmelsessted.
- d) Personer som er i følge med personen som er gjenstand for informasjonsmeldingen, og som med rimelighet kan antas å ha tilknytning til vedkommende.
- e) Gjenstander som medbringes, herunder reisedokumenter.
- f) Under hvilke omstendigheter personen ble lokalisert.

2. Den utførende medlemsstaten skal oversende opplysningene nevnt i nr. 1 til den innmeldende medlemsstaten gjennom utveksling av supplerende opplysninger.

3. Nr. 1 i denne artikkel får også anvendelse dersom personen som er gjenstand for en informasjonsmelding, befinner seg på territoriet til medlemsstaten som registrerte informasjonsmeldingen i SIS med henblikk på å underrette Europol i samsvar med artikkel 48 nr. 8 bokstav b).

4. Den utførende medlemsstaten skal sikre diskre innsamling av så mange opplysninger som mulig som beskrevet i nr. 1 under rutinemessige aktiviteter som utføres av dens nasjonale vedkommende myndigheter. Innsamlingen av slike opplysninger skal ikke sette kontrollenes diskre karakter i fare, og personen som informasjonsmeldingen gjelder skal på ingen måte gjøre oppmerksom på at det foreligger en slik melding.».

5) I artikkel 43 skal nr. 3 lyde:

«3. Det kan også søkes i fingeravtrykksopplysninger i SIS i forbindelse med meldinger som er registrert i samsvar med artikkel 26, 32, 36, 37a og 40 ved bruk av fullstendige eller ufullstendige sett av fingeravtrykk eller håndflateavtrykk som er funnet på åsteder under etterforskning av alvorlig kriminalitet eller terrorhandlinger, dersom det med stor sannsynlighet kan fastslås at disse settene av avtrykk tilhører en gjerningsperson, og forutsatt at søket foretas samtidig i medlemsstatenes relevante nasjonale fingeravtrykksdatabaser.».

6) I artikkel 48 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 8 skal lyde:

«8. Medlemsstatene skal gjennom utveksling av supplerende opplysninger underrette Europol om

a) alle treff på informasjonsmeldinger som er registrert i SIS i henhold til artikkel 37a,

- b) når den personen som er gjenstand for informasjonsmeldingen, er lokalisert på den innmeldende medlemsstatens territorium i samsvar med artikkel 37b nr. 3, og
- c) ethvert treff på meldinger knyttet til terrorhandlinger som ikke er registrert i SIS i henhold til artikkel 37a.

Medlemsstatene kan unntaksvis unnlate å underrette Europol om treff på meldinger i henhold til bokstav c) dersom dette ville sette pågående etterforskning eller en fysisk persons sikkerhet i fare eller være i strid med vesentlige sikkerhetsinteresser i den innmeldende medlemsstaten.».

- b) Nr. 9 utgår.
- 7) I artikkel 53 gjøres følgende endringer:

- a) Nr. 4 skal lyde:

«4. En medlemsstat kan registrere en melding om en person i henhold til artikkel 32 nr. 1 bokstav c), d) og e), artikkel 36 og artikkel 37a for en periode på ett år. Den innmeldende medlemsstaten skal foreta en ny vurdering av behovet for å opprettholde meldingen innen denne ettårsperioden.»

- b) Nr. 6 og 7 skal lyde:

«6. Den innmeldende medlemsstaten kan innen fristen for å foreta ny vurdering nevnt i nr. 2, 3, 4 og 5 etter en grundig individuell vurdering som skal dokumenteres, beslutte å opprettholde meldingen om en person ut over fristen, dersom dette viser seg å være nødvendig og forholdsmessig for de formålene som meldingen ble registrert for. I slike tilfeller får nr. 2, 3, 4 og 5 også anvendelse for den forlengede perioden. CS-SIS skal underrettes om enhver slik forlengelse.

7. Meldinger om personer skal slettes automatisk etter at fristen for å foreta ny vurdering nevnt i nr. 2, 3, 4 og 5 er utløpt, med mindre den innmeldende medlemsstaten har underrettet CS-SIS om en forlengelse i henhold til nr. 6. CS-SIS skal automatisk underrette den innmeldende medlemsstaten og, for informasjonsmeldinger som er registrert i SIS i samsvar med artikkel 37a, også Europol, om den planlagte slettingen av opplysninger fire måneder i forkant. Når det gjelder informasjonsmeldinger som er registrert i SIS i samsvar med artikkel 37a, skal Europol uten opphold bistå den innmeldende medlemsstaten med den grundige individuelle vurderingen nevnt i nr. 6 i denne artikkelen.».

- 8) I artikkel 54 skal nr. 3 lyde:

«3. Det skal foretas ny vurdering i henhold til artikkel 53 av meldinger om gjenstander som er registrert i samsvar med artikkel 26, 32, 34, 36 og 37a, dersom de er knyttet til en melding om en person. Slike meldinger skal bare lagres så lenge meldingen om personen lagres.».

- 9) I artikkel 55 gjøres følgende endringer:

- a) Nytt nummer skal lyde:

«4a. Informasjonsmeldinger i henhold til artikkel 37a skal slettes når

- a) meldingen er utløpt i samsvar med artikkel 53, eller
- b) den kompetente myndigheten i den innmeldende medlemsstaten beslutter å slette dem, herunder eventuelt etter forslag fra Europol.».

- b) Nr. 7 skal lyde:

«7. Dersom den er knyttet til en melding om en person, skal en melding om en gjenstand som er registrert i samsvar med artikkel 26, 32, 34, 36 og 37a, slettes når meldingen om personen slettes i samsvar med denne artikkelen.».

- 10) I artikkel 56 gjøres følgende endringer:

- a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Medlemsstatene skal bare behandle opplysningene omhandlet i artikkel 20 for formålene fastsatt for hver enkelt kategori meldinger i artikkel 26, 32, 34, 36, 37a, 38 og 40.».

b) Nr. 5 skal lyde:

«5. Når det gjelder meldinger i henhold til artikkel 26, 32, 34, 36, 37a, 38 og 40, må enhver behandling av opplysninger i SIS for andre formål enn de som lå til grunn for registreringen i SIS, være koblet til en bestemt sak og være begrunnet ut fra et behov for å avverge en overhengende og alvorlig trussel mot offentlig orden og offentlig sikkerhet, ut fra alvorlige nasjonale sikkerhetshensyn eller for å avverge et alvorlig straffbart forhold. I et slikt tilfelle skal det innhentes tillatelse fra den innmeldende medlemsstaten på forhånd.».

11) I artikkel 74 skal nytt nummer lyde:

«5a. Medlemsstatene, Europol og eu-LISA skal framlegge for Kommisjonen opplysningene den trenger for å bidra til evalueringen og rapportene omhandlet i artikkel 68 i forordning (EU) 2016/794.».

12) I artikkel 79 skal nytt nummer lyde:

«7. Kommisjonen skal treffe en beslutning som fastsetter datoen for når medlemsstatene kan begynne å registrere, ajourføre og slette informasjonsmeldinger i SIS i samsvar med artikkel 37a i denne forordningen, etter å ha kontrollert at følgende vilkår er oppfylt:

- a) Gjennomføringsrettsaktene vedtatt i henhold til denne forordningen er blitt endret i den grad det er nødvendig for anvendelsen av denne forordningen, som endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2022/1190(*).
- b) Medlemsstatene og Europol har underrettet Kommisjonen om at de har truffet de nødvendige tekniske og prosedyremessige tiltak for å behandle SIS-opplysninger og utveksle supplerende opplysninger i henhold til denne forordningen, som endret ved forordning (EU) 2022/1190.
- c) eu-LISA har underrettet Kommisjonen om at all testing av CS-SIS og samspillet mellom CS-SIS og N.SIS er fullført på tilfredsstillende måte.

Denne kommisjonsbeslutningen skal kunngjøres i *Den europeiske unions tidende*.

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2022/1190 av 6. juli 2022 om endring av forordning (EU) 2018/1862 med hensyn til registrering av informasjonsmeldinger i Schengen-informasjonssystemet (SIS) om tredjelandborgere i Unionens interesse (EUT L 185 av 12.7.2022, s. 1).».

Artikkel 2

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra den datoen som fastsettes i samsvar med artikkel 79 nr. 7 i forordning (EU) 2018/1862, med unntak av artikkel 1 nr. 12 i denne forordningen, som får anvendelse fra 1. august 2022.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater i samsvar med traktatene.

Utferdiget i Strasbourg 6. juli 2022.

For Europaparlamentet

R. METSOLA

President

For Rådet

M. BEK

Formann